

РЕШЕНИЕ

№ 4203

гр. София, 25.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 30.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **9063** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 98 ал. 2 от АПК и във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП).

Производството е образувано по жалба на Й. Г. Е. от [населено място], обл. Б. срещу уведомително писмо изх. № 02 – 010 - 6500/13233 от 06.07.2012г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, с което е отказано финансово подпомагане по подадено от жалбоподателя общо заявление за плащания на площ по мярка 214 „Агроекологични плащания” (АЕП) от програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013 за кампания 2011г. с У. 01/240611/72363, в частта, с която е отказано финансиране по мярка 214 „АЕП” направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност” (ВПС1) за АЕП код АП 13 сума в общ размер на 9 742,80 лв. на основание чл. 43 ал. 3 т. 4 от ЗПЗП и чл. 2 ал. 23 от регламент № 1122/2009 на Комисията, чл. 17 ал. 1 т. 4 от Наредба № 11 от 06.04.2009г. и методиката за намаляване и отказване на АЕП, утвърдена със заповед № РД – 09 – 87 от 09.02.2010г., изменена със заповед № РД – 09 – 487 от 21.06.2011г., издадени от министъра на земеделието и храните на осн. чл. 16 от наредба № 11 от 06.04.2009г., както и в частта, с която е наложена санкция в размер на 3880,58 лв. на основание чл. 16 от регламент 65/2011г. за АЕП по код АП 13.

В жалбата жалбоподателят твърди, че оспореното уведомително писмо е незаконосъобразно, поради допуснати съществени нарушения на административно процесуалните правила, поради немотивираност и противоречие с материалния закон.

Твърди, че допуснатите съществени нарушения на административно производствените правила се изразяват в това, че не са извършени надлежни проверки от които да се установи дали действително площите са били стопанисвани и дали стопанисваните площи съответстват точно на заявеното за подпомагане. Твърди освен това, че площите, които са приети за недопустими с оспореното уведомително писмо за предходните кампании 2010г. и 2011г. са приети за допустими и са били подпомогнати, като по този начин твърди, че е възпрепятстван да изпълни поетия пет годишен ангажимент. Твърди и материална незаконосъобразност на оспореното уведомително писмо, тъй като твърди, че е стопанисвал и ползвал по предназначение всичките заявени площи, като е спазвал всички изисквания за прочисване от храстовидна растително и е използвал пасищата за отглеждането на 86 крави. Твърди освен това, че след като незаконосъобразно са отказани за подпомагане площите, незаконосъобразно му е наложена и санкция. Исква оспореното уведомително писмо в оспорената му част да бъде отменено. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата Изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“, чрез процесуалния си представител юр. С., изразява становище, че жалбата е неоснователна, както и твърди законосъобразност на оспорения акт, като издаден при спазване на всички материално правни изисквания на закона, без да са извършени процесуални нарушения и при спазване на формата. Твърди, че част от заявените за подпомагане площи от жалбоподателя попадат извън допустимия за подпомагане слой. Твърди, че това е така, тъй като част от заявените за подпомагане БЗС попадат във физически блок, определен с начин на трайно ползване „Пясъци и скали“. В тази връзка твърди, че след като част от БЗС попада във ФБ отреден с начин на трайно ползване ПС, то макар и да са поддържани и стопанисвани, този факт изключва тези земи да са такива с висока природна стойност, поради и което твърди, че са недопустими за подпомагане. Твърди, че това следва от приложение № 4 към анекс 5 от програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013г. Исква жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юристконсултско възнаграждение и разноски.

Настоящият състав приема, че жалбата е подадена в срок. Видно от събраните по делото доказателства жалбоподателят е оспорил уведомителното писмо, предмет на това производство най – напред по административен ред, като жалбата е подадена на 03.08.2012г. По това оспорване по административен ред няма данни да е постановена заповед на министъра на земеделието и храните. Срокът за произнасяне на министъра на земеделието и храните е изтекъл на 18.08.2012г., от който момент е започнал да тече 14 дневния срок за жалбоподателя, в който е следвало да оспори първоначалния акт – уведомителното писмо. Този срок е изтекъл на 02.09.2012г., а жалбата е подадена на 31.08.2012г., т.е. в законово установения срок. Това е така и във връзка с определение № 1391 от 30.01.2013г. на ВАС, О. отделение, указанията в което са задължителни за настоящия състав на основание чл. 224 от АПК. Жалбата е подадена от надлежна страна - адресат на акта – и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното съдът счита, че жалбата е процесуално допустима. Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателят в настоящото производство е подал общо заявление за единно плащане на площ – ново заявление с У. 01/240611/72363 от 15.03.2011г., с което е поискал и подпомагане по АЕП. Към това заявление е подадена и таблица за

използваните за 2011г. парцели, като в таблицата са посочени парцелите, с които се кандидатства по АЕП, а именно: БЗС № 02676 – 31 – 1, номер на парцел за кампания 2011г. – 02676 – 31 – 1 – 1 от физически блок (ФБ по - долу) 31, БЗС № 02676 – 142 – 2, номер на парцел за кампания 2011г. – 02676 – 142 – 2 – 1 от физически блок (ФБ по - долу) 142, БЗС № 02676 – 200 – 1, номер на парцел за кампания 2011г. – 02676 – 200 – 1 – 1 от физически блок (ФБ по - долу) 200, БЗС № 02676 – 234 – 1, номер на парцел за кампания 2011г. – 02676 – 234 – 1 – 1 от физически блок (ФБ по - долу) 234, БЗС № 02676 – 320 – 1, номер на парцел за кампания 2011г. – 02676 – 320 – 1 – 1 от физически блок (ФБ по - долу) 320, БЗС № 02676 – 321 – 1, номер на парцел за кампания 2011г. – 02676 – 321 – 1 – 1 от физически блок (ФБ по - долу) 321, БЗС № 02676 – 378 – 1, номер на парцел за кампания 2011г. – 02676 – 378 – 1 – 1 от физически блок (ФБ по - долу) 378, БЗС № 02676 – 378 – 1, номер на парцел за кампания 2011г. – 02676 – 378 – 2 – 1 от физически блок (ФБ по - долу) 378. Всички посочени парцели и БЗС за заявени за подпомагане по код АП 13 за култура с код 312000, а именно „мери и пасища” по списъка на основните култури и техните кодове за кампания 2011. Към заявлението е приложена и таблица за отглежданите животни (всичко на стр. 42 - 48).

От контролен лист – данни за стартирала проверка се установява грешка (над 0,05 дка от БЗС попада извън площите подходящи за подпомагане) по отношение на следните БЗС, заявени за подпомагане по код АП13 (във връзка с оспорената част на уведомителното писмо), а именно: БЗС № 02676 – 31 – 1 за площ 1,70257 ха и № 02676 – 142 – 2 за 0,66926 ха, подписан от жалбоподателя. Подадено е и приложение за кандидатстване по АЕП към У. 01/240611/72363 (редакция на парцели/направления/животни/пчелни семейства – стр. 104 - 111) в редакция кандидатстване за втора година и в редакция „заявление за подпомагане” и „заявление за плащане”. В приложението е посочено, че общата площ, с която се кандидатства за АЕП през настоящата година е 159,19 ха, общата одобрена площ за АЕП през първата година на поемане на агроекологично задължение е в размер на 134,95 ха, а разликата между посочените е в размер на 24,24 ха или 17,98%, т.е. под максимално предвидения % - 20%, при които се поема нов ангажимент, т.е. в допустимите граници на завишаване. С приложението е поет ангажимент по направление ВПС1 – възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност, като е поет ангажимент за поддържане на всички парцели в БЗС само с паша или само с косене.

По отношение на БЗС № 02676 – 200 – 1 - 1 е установено застъпване с оспореното уведомително писмо в оспорената част в размер на 0,03 ха. По отношение на жалбоподателя е издадено уведомително писмо за площи заявени от повече от един кандидат изх. № 02 – 010 – 6500/7189 от 06.10.2011г. по отношение на имоти описани в таблица за установените застъпвания (стр. 119 – 121). В таблицата под номер 1 е записан БЗС № 02676 – 200 – 1. От представените по делото доказателства обаче е видно, че това писмо не е било редовно връчено, тъй като от обратна разписка на куриерска фирма (стр. 122) е видно, че то е връчено на някои си Ю. без да е посочено кое е това лице и в какво качество му е връчено. По делото не са представени и доказателства за това да е проведена процедурата за отстраняване на застъпване по чл. 17 от Наредба № 5 от 27.02.2009г. Напротив жалбоподателят дори не е уведомен и не са представени доказателства да е бил уведомен за издаденото уведомително писмо за установени застъпвания.

В оспореното уведомително писмо е посочено, че са извършени задължителните административни проверки и оторизираната за получаване сума е изчислена чрез И.. Допустимите и недопустими за подпомагане площи са посочени в таблица за формиране на общата оторизирана сума за финансово подпомагане на база площи, заявени за подпомагане, неразделна част от оспореното уведомително писмо в оспорената му част.

Въз основа на горното е издадено оспореното в това производство уведомително писмо изх. № 02 – 010 - 6500/13233 от 06.07.2012г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”.

По делото са приети неоспорени от страните СТЕ – основна и допълнителна, които съдят кредитира в нейната техническа част, но не и като крайни изводи, поради това, че крайните изводи касаят преценка на правни въпроси, които не са от компетентността на вещото лице, а именно дали попадащите парцели и части от БЗС, които попадат във физически блок (ФБ) с начин на трайно ползване (НТП) „Пясъци и скали” (ПС), „Храсти и затревени територии” (ХЗТ) и „Горски територии” (ГТ) при положение, че са стопанисвани и поддържани в добро земеделско и екологично състояние подлежат на подпомагане. Съдът кредитира СТЕ само в частите, които се отнасят до подпомагането по АЕП, тъй като това е предмета на производството, а не и по отношение на установяванията по СЕПП и НР1, тъй като те не са предмет на това производство. От СТЕ се установява, че по отношение на парцел 02676 – 31 – 1 – 1 са налице площи, както следва 5,88 ха и 6,70 ха, които попадат във ФБ с НТП „ПС”, а 8,41 ха, попадат във ФБ с НТП „ПМЛ” (пасища мери и ливади). Съдът кредитира това установяване, но не кредитира крайния извод в таблицата, че частите от 5,88 ха и 6,70 ха, които попадат във ФБ с НТП „ПС” не следва да се подпомагат, тъй като не са земи с висока природна стойност, тъй като този извод е правен и в тази връзка е от компетентността на съда, като по – надолу ще бъдат изложени подробни мотиви за това. Същото се отнася и за следващите имоти. От СТЕ се установява, че по отношение на парцел 02676 – 378 -1-1 площи от 0,07 ха, 0,09 ха и 0,32 ха попадат във ФБ с НТП „ГТ”, а 8,05 ха попадат във ФБ с начин на трайно ползване „ПМЛ”. По отношение на парцел 02676 – 200 – 1 – 1 се установява, че 0,41 ха попадат във ФБ с НТП „ПМЛ”, а 0,03 ха във ФБ с НТП „ХЗТ”. Въз основа на това, че част от заявените за подпомагане парцели попадат във ФБ с НТП „ПС”, „ГТ” и „ХЗТ” вещото лице приема, че тези части в общ размер 13,07 ха не подлежат на подпомагане, като този извод не се кредитира от съда, тъй като въпросът е правен, като по отношение на това по – долу ще бъдат изложени съответни мотиви. От СТЕ се установява, че към 15.05.2011г. целият ФБ 31, в който попада парцел 02676 – 31 – 1 – 1 е бил с определен НТП „ПМЛ”. При дешифриране на цифровата ортофотокарта изготвена въз основа на самолетни снимки от август 2011г. е променен НТП на част от посочения ФБ, като вече парцел 02767 – 31 – 1 - 1 попада в частта, за която е определен НТП „ПС”. Установява се от основната и допълнителната СТЕ, че в посочения парцел са налице големи площи с растителна покривка – трева и храсти, а оголените участъци са минимални, а именно 0,95 ха като заснемането на временните слоеве е извършено през февруари месец 2011г. Посочва се, че приетата за недопустима площ от 13,14 ха се дължи изцяло на сменения НТП на ФБ, в който попада парцела, макар и да не съответства на реалното положение.

Разгледана по същество жалбата е основателна по изложените по – долу съображения. Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че

следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспореният административен акт е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. Оспореният административен акт е издаден при неспазване на установената от закона форма, а именно не е мотивиран, както и при издаването му са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Настоящият състав намира, че оспореният административен акт е издаден и в противоречие с материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

На първо място настоящият състав намира, че оспорения административен акт е немотивиран и издаден в противоречие с материалния закон. Видно от представеното уведомително писмо, за да постанови отказ за подпомагане по АЕП, административният орган е посочил, като правни основания чл. 43 ал. 3 т. 4 от ЗПЗП и т. 4 от Методиката за намаляване и отказване на АЕП, утвърдена със заповед № РД – 09 – 87 от 09.02.2010г., изменена със заповед № РД – 09 – 487 от 21.06.2011г. на Министъра на земеделието и храните на основание чл. 16 от Наредба № 11 от 06.04.2009г. Съгласно чл. 43 ал. 3 т. 4 – не се подпомагат площи, които не се стопанисват. Тъй като обаче в конкретния случай се касае за отказ за подпомагане по мярка 214 АЕП, то конкретните условия и изисквания за стопанисване на земи във връзка с посочената мярка са разписани в Наредба № 11 от 06.04.2009г., като те зависят от различните видове дейности, за които земеделският производител е поел ангажимент по наредбата. Съгласно чл. 65 ал. 1 от Наредба № 11 от 06.04.2009г. „Държавен фонд "Земеделие" - Разплащателна агенция, одобрява, намалява или отказва изплащането на годишната финансова помощ след извършване на административни проверки и проверки на място за изпълнението на изискванията за подпомагане на агроекологичните дейности”. Изискванията за подпомагане са разписани в глава IV към наредбата, а в чл. 26 – общите изисквания за поддържане на парцелите в цялото земеделско стопанство. Тези общи изисквания са доразвити в глава VI в отделните раздели, където са разписани различните изисквания за управление на агроекологичните дейности, включително изискванията, при изпълнението на които за различните агроекологични дейности, се счита, че земеделската земя е коректно стопанисвана. В оспореното писмо не е посочено по отношение на отделните визири в таблицата на стр. 2 от писмото парцели кое от посочените изисквания на Наредбата не е спазено. Същото се отнася и за посоченото основание т. 4 от методиката за намаляване и отказ на АЕП. Това пък е така, тъй като посочената т. 4 предвижда налагането на санкции за неспазване на базовите изисквания за съответните направления по мярка АЕП. В т. 4 в подточки са посочени отделните изисквания, при неспазването на които, се налагат санкции, които обаче са различни за различните направления. В оспореното писмо не е посочено по отношение на описаните БЗС – та по кое направление кое изискване не е спазено.

Във връзка с изложеното не става ясно кои от посочените в таблицата на стр. 2 от писмото БЗС – та на какво основание са отказани за подпомагане, не става ясно кои от условията за подпомагане по наредбата не са изпълнени и по отношение на кой имот не са изпълнени, не става ясно по отношение на кое направление по т. 4 от Методиката, кое условие не е изпълнено. В тази връзка настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо не е мотивирано, а съдът не може да установи дали действително са налице основанията за отказ по посочените разпоредби и точки, тъй

като от представената административна преписка – уведомителното писмо и от таблицата по него на стр. 2 не може да се установи за кои площи кое обстоятелство по посочените точки и разпоредби трябва да се изследва. Отделно от това следва да се посочи, че като цялост оспореното уведомително писмо не съдържа мотиви, а само и единствено описание на съдържанието в изготвените в него таблици, от които обаче не могат да бъдат дори извлечени аргументите на административния орган за постановяване на отказа за финансиране.

В конкретния случай, поради липсата на посочените мотиви съдът е поставен в положение да гадае волята на административния орган. В оспорения акт в посочената част не са изложени и фактически обстоятелства за издаването му, във връзка с изложеното по – горе, не е посочено и защо на базата на какви факти се приема, че блоковете не са стопанисвани, на кои от основанията по Наредба № 11 от 06.04.2009г. не отговарят или съответно на кои от изискванията по т. 4 от Методиката. Липсата на фактически установявания за издаване на оспорения акт прави същия не само немотивиран, но и представлява съществено нарушение на административно производствените правила, а именно нарушение на чл. 35 от АПК – неизпълнение на задължението на административния орган да издаде акта едва след като е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая, както и на чл. 36 от АПК – а именно административният орган не е изпълнил задължението си да събере служебно и без поискане всички относими към спора доказателства. Това представлява и съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като е нарушило правото на защита на жалбоподателя, тъй като той се барни срещу фактическите установявания, залегнали в акта, а в конкретния случай такива липсват. Т.е. жалбоподателят е бил лишен на фазата на административното производство, а в конкретния случай и в тази на съдебното производство от възможността да има яснота за това какво се твърди по отношение на неговите имоти и защо се приема, че не са стопанисвани.

На следващо място включително в съдебното производство във връзка с правилата за доказателствената тежест административния орган не установи наличието на фактически обстоятелства за издаване на оспорения акт, в частта, с която е отказано подпомагане по АЕП. Дори и от приетата СТЕ не става ясно защо административният орган е приел и кои изисквания по Наредбата и Методиката не са изпълнени за 2010г. Дори обаче да беше ангажирал такива доказателства в съдебното производство, това не би се отразило на незаконосъобразността на оспореното уведомително писмо, тъй като би представлявало съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като би нарушило правото на защита на жалбоподателя. Същият се защитава и се бори срещу фактическите установявания направени в акта, поради и което би било недопустимо излагането на същите чак в съдебното производство. Освен това недопустимо е чак в съдебното производство да бъдат установявани фактически обстоятелства за издаване на оспореното писмо, каквото установяване административния орган се опитва да направи по отношение на отказа за финансиране с поисканата СТЕ. Това е така по изложените малко по – горе аргументи и в тази връзка настоящият състав намира, че не следва да обсъжда установяванията направени в СТЕ, тъй като с нея се внасят (доколкото се внасят) фактическите основания за издаване на оспореното писмо, каквито обаче в него не се съдържат. Това отново следва да се отбележи е съществено нарушение на административно производствените правила, което нарушава правото на защита на жалбоподателя, тъй

като същият е бил лишен от пълноценно участие във фазата на административното производство.

Видно от събраните по делото доказателства чак в писмената защита на процесуалния представител на ответника и в СТЕ без да е поставяна такава задача се вкарват конкретните правни и фактически основания за издаване на оспореното писмо, което е недопустимо и представлява нарушение на правото на защита на жалбоподателя, тъй като той не може да се защити срещу твърденията на ответника в писмената защита. Въпреки това и посочените основания за отмяна съдът намира, че следва да се произнесе по оспореното писмо в оспорената му част и по същество във връзка с наведените в писмената защита основания.

Съгласно Методиката за намаляване и отказване на агроекологични плащания по мярка 214 приложение към заповед № РД – 09 – 487 от 21.06.2011г., относима към момента на издаване на оспореното писмо, по т. 4.1 „Групиране на базовите изисквания по направления за направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност” (ВПС1), по което направление кандидатства жалбоподателят, е предвидено спазването на национален стандарт 4.1 и национален стандарт 4.2. Стандарт 4.1 изисква земеделският стопанин, ползващ постоянно затревени площи – пасища и ливади да поддържа минимална гъстота от 0,15 животински единици на хектар или да извършва минимум 1 коситба за съответната година (в случая 2011г.) до 15 юли за равнинните райони и до 15 август за планинските. Има приети правила за поддържане на такива площи в Натура 2000, което е неотносимо в този случай. По национален стандарт 4.2 е задължително постоянните пасища и ливади да се почистват от нежелана растителност – борба с агресивните растителни видове – орлова папрат, чемерика, айлант, амфора и къпина, като по забележка към този стандарт е посочено, че земите в ВПС се счита, че стандарт 4.2 е изпълнен ако единични групи храсти и група дървета не са повече от 25% от площта на парцела. В конкретния случай в оспореното уведомително писмо няма констатация за нарушението на някои от тези стандарти – не се установява, че има по – малко от 0,15 животински единици на хектар, както и не се установява да не е извършена поне една коситба съответно до 15 юли или до 15 август на имотите, както и не се установява да е налице захрастяване с посочените агресивни или други растения над 25% от площите. Такива обстоятелства не се установяват и от СТЕ. На следващо място посочените критерии по методиката навеждат на логичното изискване тогава, когато проверките се правят дистанционно, както се твърди в оспореното писмо в конкретния случай, те да са направени по актуален снимков и картен материал. Това изискване следва от логиката на посочените изисквания за намаляване или отказване на плащанията. Това е така, тъй като не би могло да се установи дали е извършена поне една коситба до 15 юли 2011 или 15 август 2011, както и дали повече от 25% от площта е захрастена с агресивни бързорастящи растения за съответната година (в конкретния случай 2011г.) по снимки от в случая февруари 2011г. или от следващата – 2012г. или от предходната 2010г. В конкретния случай видно от СТЕ се установява, че по отношение на имотите на жалбоподателя няма актуални снимки от релевантния период – лятото на 2011г., по които да се установи изпълнението на изискванията на методиката и дали са налице основанията за отказ посочени в нея и цитирани по - горе.

Данните в съответните регистри следва да са актуални към момента на извършване на проверката по дистанционен път – чрез компютърно сравнение на данните от

заявлението и съдържащите се данни в картния материал. Това изискване следва и от динамичния характер на земеделието особено по отношение на изискванията на методиката, които видно се отнасят само за съответната година, за която се иска подпомагане. Т.е. за да е меродавна извършената кръстосана и административна проверка същата следва да се основава на верни и актуални данни съдържащи се в съответните регистри. Това изискване следва от целите и духа на посочените по – горе норми. В конкретния случай обаче проверката е извършена само по административен ред, извършена е само кръстосана проверка, но върху данни, които не са актуални към момента на извършването ѝ, а именно за парцелите върху данни в регистри и снимков материал от февруари 2011г. по отношение на коситба за лятото на същата 2011г. Предвид това съдът намира, че при извършване на проверката са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и данните от нея не могат да обосноват отказа за финансиране, поради това, че не може да се приеме за вярна, поради неактуалност на данните, върху които е извършена. В тази връзка при подобни случаи във връзка с чл. 20 §2 от регламент 73/2009 е предвидено „Административните проверки да се допълват от система за проверки на място с цел да се провери дали е налице правото за получаване на помощи”. В конкретния случай при положение, че картния материал върху който са извършени кръстосаните проверки не е актуален по цитираните по – горе разпоредби към датата на подаване на заявлението, а от преди това, административният орган е следвало да извърши в допълнение и проверка на място, в съответната година 2011г., за да установи дали наистина са налице условия за подпомагане или условията за отказ по методиката. Като не е направил това, а е основа актът си само на извършената кръстосана проверка върху неактуални данни, административният орган е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила, а именно нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК – административният акт е издаден при непълнота на доказателствата, съответно не е изпълнено задължението за служебното събиране на доказателствата.

Неоснователно е възражението на ответника, че тъй като БЗС, отказани за подпомагане с оспореното писмо се намират във физически блок определен с начин на трайно ползване ПС, а не П., то БЗС – тата и парцелите, които попадат в такъв блок не подлежат на подпомагане. В ЗПЗП § 1 т. 26 и 27 дава легално определение за "Физически блок", а именно е непрекъсната площ земя, ограничена от трайни топографски елементи и "Блок на земеделското стопанство", а именно е физически блок или част от него, регистриран в Системата за идентификация на земеделските парцели (СИЗП), притежаващ уникална идентификация и стопанисван от един земеделски стопанин. Съгласно чл. 4 от Наредба № 11 от 2009г. „Прилагането на дейностите по чл. 2, ал. 1, т. 2 се подпомага във физическите блокове, които попадат в обхвата на слой от земи с висока природна стойност, определени в системата за идентификация на земеделските парцели, към момента на подаване на заявление за подпомагане”. Видно от събраните по делото доказателства жалбоподателят кандидатства за подпомагане по мярка 214 за дейности по чл. 2 ал. 1 т. 2 буква „а”, а именно „възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност”. Съгласно цитираната разпоредба на чл. 4 от Наредбата за тези дейности се подпомагат земите, които попадат във физически блокове, които пък попадат в специализирания слой от земи с висока природна стойност към момента на подаване на заявлението. Т.е. отново преценката е към момента на подаване на заявлението, а

не към предходен или последващ период. Специализирания слой на земи с висока природна стройност, относим към момента на подаване на заявлението от жалбоподателя, е определен със Заповед № РД – 09 – 59 от 02.02.2010г., с която е одобрен списък на физическите блокове със земеделски земи с висока природна стойност. По този списък по т. 1 са посочени ФБ за землището на [населено място], където се намират имотите на жалбоподателя, със земи с висока природна стойност. По списъка като такива за [населено място] са посочени ФБ № 02676 - 31; 02676 - 200 и 02676 - 378. Видно от оспореното писмо имотите, заявени като БЗС и отказани за подпомагане на жалбоподателя се намират в посочените ФБ, а именно това са БЗС № 02676 – 31 – 1 – 1, № 02676 – 378 – 1 – 1 и № 02676 – 200 – 1 – 1. Във връзка с гореизложеното доколкото имотите БЗС и парцели на жалбоподателя попадат в рамките на ФБ от списъка на ФБ със земи, които са с висока природна стойност, то те подлежат на подпомагане.

На следващо място съобразно разпоредбите на Наредба № 5 от 10.03.2010г. за условията за допустимост за подпомагане на земеделските парцели по схеми за плащане на площ и за общите и регионални критерии за постоянни пасища, съгласно чл. 8 от Наредбата „Допустима за подпомагане по схемите за плащане на площ по [чл. 1, ал. 2](#) е частта от използваната земеделска площ по [чл. 3](#), която се поддържа в добро земеделско състояние, независимо дали се използва за производство на земеделска продукция”. Видно от цитираното на подпомагане подлежи земеделска площ, която е използват съобразно определението по чл. 3, а именно „тази част от земеделските площи, която е заета от обработваема земя, постоянни пасища, трайни насаждения и семейни градини, независимо от вида на собствеността и дали се използват за производство на земеделска продукция”. В посочената наредба в чл. 18 пък са дадени специфичните критерии за допустимите за подпомагане площи по мярка 214 за земи с висока природна стойност, в които отново се има предвид подпомагане на обработвани и използвани земи по определени в разпоредбата критерии. Видно от цитираното на подпомагане и преценка за допустимост за подпомагане подлежат използвани земеделски площи (в случая заявените БЗС и парцели), а не физическите блокове. Без значение е начинът на трайно ползване, определен по отношение на целия ФБ, в който се намира БЗС на жалбоподателя, тъй като тук са налице специални разпоредби, които предвиждат подпомагане на земи, които попадат във ФБ, намиращ се в специалния слой от земи с висока природна стройност, определен с посочения по – горе списък със заповед на Министъра на земеделието и храните.

Освен това в конкретния случай от ответника се твърди, че отказа за подпомагане е тъй като част от земите на жалбоподателя, заявени за ползване попадат във физически блок с начин на трайно ползване „ПС” (пясъци и скали). Съобразно специалните разпоредби на чл. 18 от Наредба № 5 от 10.03.2010г. обаче на подпомагане подлежат и постоянни пасища по [чл. 5](#), ако повече от 100 кв. м от заявената площ на земеделския парцел попадат в земи с висока природна стойност по чл. 2 ал. 1 т. 2 от Наредбата. В конкретния случай видно от събраните по делото доказателства дали са налице или не тези критерии по чл. 8 от наредбата административният орган въобще не е изследвал за релевантния период, не е направил такава оценка, не е и изследвал този въпрос, не е и представил доказателства в тази насока. От СТЕ обаче се установява, че много повече от 100 кв.м. е поддържаната площ, а именно тя е в размер на 31,50 ха и само една много малка част от 0,95 ха е с оголени участъци. Установява се и че много повече от 100 кв.м. от БЗС и парцелите, заявени от жалбоподателя подада в земи

определени като такива с висока природна стойност, а именно това са целите ФБ, в които се намират БЗС на жалбоподателя.

На следващо място действително в анекс 5 по приложение № 4 (относно приложението на мярка 214) от Програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013г. е посочено, че за прилагането на мярка 214 са направени следните промени в слоя на земеделски земи с висока природна стойност, а именно: по код „обработваема земя” се приемат за допустими за подпомагане в случай, че „обработваемата земя с ВПС във физическия блок е повече от 50%, тогава целият ФБ се приема за ЗЗВПС, ако е под 50%, то ФБ не се смята за ЗЗВПС”. По отношение на код „Постоянно затревени площи” обаче се приема, че земята е с ВПС „ако във ФБ има затревени площи с ВПС, целият ФБ се приема за ЗЗВПС”. Този анекс 5 и приложение № 4 към него обаче не е нормативен акт. Това е част от международния договор на РБ, с който поема съответни ангажименти при изпълнение на Програмата за развитие на селските райони и съответно няма пряко приложение. Видно от текста на приложение № 4 към анекс 5 от програмата, същото е създадено с цел да се разпишат механизмите за отстраняване на констатираните неточности в слоя площи от земеделски земи с висока природна стойност в изпълнение на договореностите на РБ. Т.е. препоръките от това приложение следва да залегнат в нормативните документи, издадени въз основа на програмата. И това е направено със заповед № РД – 09 – 59 от 02.02.2010г., в която на основание чл. 4 от Наредба № 11 са определени ФБ, които се приемат, че са със ЗЗВПС. Именно наредбата № 11 и тази заповед са нормативните документи, в които са разписани вече с обвързваща сила препоръките от анекс 5, приложение № 4. Видно от цитираното малко по – горе ФБ, в които се намират имотите на жалбоподателя се намират в списъка на ЗЗВПС, одобрен със заповед № РД – 09 – 59 от 02.02.2010г. на Министъра на земеделието. От това следва, че съответно БЗС на жалбоподателя са допустими за подпомагане по този критерий. Това е така и тъй като безспорно се установява, че имотите на жалбоподателя са „постоянно затревени площи”, а не „обработваеми земи”, поради и което и наличието на една част земи с ВПС в тези блокове определят класифицирането на ФБ като такъв със ЗЗВПС. Т.е. след като е налице първото условие, а именно земите се намират във ФБ определен по списъка със заповед № РД – 09 – 59 от 02.02.2010г., то за административния орган следва задължението да провери дали са налице предпоставките по чл. 18 от Наредба № 11 и по методиката относно допустимостта за подпомагане на земите. Видно от събраните по делото доказателства това не е направено, не са изследвани нито критериите по Наредба № 11, нито тези по методиката. Освен това там където се твърди, че са изследвани, то е направено върху неактуални данни, а именно такива от февруари 2011г., които са неотносими към релевантния период от юли – август 2011г., каквото е пък изискването и на наредбата и на методиката.

Съобразно предвиденото в ЗПЗП и в [Наредба № 105 от 22.08.2006 г.](#) СИЗП се създава и поддържа от Министерството на земеделието и храните. Фондът използва тези данни. За да са допустими за подпомагане площите, заявени от кандидата, е необходимо те да попадат в рамките на физическите блокове от СИЗП, определени според начина им на трайно ползване като допустими за подпомагане. В конкретния случай видно от събраните по делото доказателства се установява, че имотите на жалбоподателя – БЗС заявени за подпомагане – попадат именно в такива ФБ, допустими за подпомагане по специалните разпоредби – наредбата и цитираната по – горе заповед. Когато даден блок на земеделското стопанство попада частично или

изцяло извън допустимия физически блок, за допустима за подпомагане се определя единствено площта в рамките на допустимия физически блок. Останалата площ от БЗС отпада автоматично от заявлението за подпомагане, тъй като представлява недопустима или наддекларирана площ. Видно обаче от събраните доказателства в конкретния случай не са налице площи – БЗС, които да попадат извън ФБ, допустими за подпомагане. Всички заявени от жалбоподателя БЗС попадат във ФБ, допустими за подпомагане и включени в списъка със земи с висока природна стойност, които подлежат на подпомагане по специфичните критерии на мярка 214, поради и което е следвало да се приемат за допустими за подпомагане.

Най – накрая по отношение на установеното застъпване за БЗС № 02676 – 200 – 1 – 1 в оспореното писмо и от СТЕ съдът намира, че също е допуснато съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като видно от събраните по делото доказателства по отношение на него не е проведено производство по отстраняването на застъпването. Представените по делото доказателства за издадено уведомително писмо в тази връзка и декларация за отстраняване на установените застъпвания не са връчени редовно на жалбоподателя и не може да се установи дали той въобще е получил тези документи, тъй като видно от обратна разписка те са връчени на лице Ю., което не е ясно кое е и в какво качество ги е получил. Това съдът намира, че е нарушило правото на защита на жалбоподателя, тъй като той е поставен в невъзможност да ангажира доказателства в своя полза относно констатираното застъпване по посочения имот.

Във връзка с гореизложеното и след като не е налице основания за отказ съдът намира и че наложената санкция е съответно незаконосъобразна, тъй като тя се налага, тогава когато е установено наличие на „разликата повече от 50 %, бенефициерът се изключва отново от получаването на помощ, до разликата между декларираната в искането за плащане площ и установената площ”, като по ал. 7 на чл. 16 от регламент № 65/2011г., (макар и неуточнено в оспореното писмо) сумата от наддеклариранията може да бъде изцяло прихваната. В конкретния случай видно от изложеното по – горе доколкото неправилно са определени недопустимите за подпомагане площи по специфичните изисквания за мярка 214 съдът намира, че не може да бъде установено наличието на условията по чл. 16 ал. 7 във връзка с ал. 5 предложени трето на регламент № 65/2011г. Поради това наложената санкция от 3880,58 лв. също е незаконосъобразна, тъй като не са налице и не може да се установи дали са налице основанията за налагането ѝ.

Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо е незаконосъобразно, като издадено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и немотивираност, поради и което същото следва да бъде отменено, а преписката върната на административния орган за извършване на необходимите проверки въз основа на актуален картен материал, събиране на относимите факти и доказателства, преценка на наличието на предпоставките за подпомагане и отказ по чл. 18 от Наредба № 11 от 06.04.2009г., т. 4 от Методиката за намаляване и отказване на АЕП, утвърдена със заповед № РД – 09 – 475 от 15.06.2011г. и списъка по Заповед № РД – 09 – 59 от 02.02.2010г. и за издаване на нов акт, съобразно указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в това решение.

По направеното искане за присъждане на разноски от ответника с оглед резултата от

делото, настоящият състав намира, че искането не следва да бъде уважено, а искането на жалбоподателя в тази връзка е основателно и следва да бъде уважено съгласно чл. 143 ал. 1 от АПК.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 и чл. 173 ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ уведомително писмо изх. № 02 – 010 - 6500/13233 от 06.07.2012г. на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, с което е отказано финансово подпомагане по подадено от жалбоподателя Й. Г. Е. от [населено място] общо заявление за плащания на площ по мярка 214 „Агроекологични плащания” (АЕП) от програмата за развитие на селските райони 2007 – 2013 за кампания 2011г. с У. 01/240611/72363, в частта, с която е отказано финансиране по мярка 214 „АЕП” направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност” (ВПС1) за АЕП код АП 13 сума в общ размер на 9 742,80 лв. на основание чл. 43 ал. 3 т. 4 от ЗПЗП и чл. 2 ал. 23 от регламент № 1122/2009 на Комисията, чл. 17 ал. 1 т. 4 от Наредба № 11 от 06.04.2009г. и методиката за намаляване и отказване на АЕП, утвърдена със заповед № РД – 09 – 87 от 09.02.2010г., изменена със заповед № РД – 09 – 487 от 21.06.2011г., издадени от министъра на земеделието и храните на осн. чл. 16 от наредба № 11 от 06.04.2009г., както и в частта, с която е наложена санкция в размер на 3880,58 лв. на основание чл. 16 от регламент 65/2011г. за АЕП по код АП 13.

ИЗПРАЩА преписката на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” за произнасяне съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение в срок от 1 (един) месец от влизане в сила на това решение.

ОСЪЖДА ДФ „Земеделие” да заплати на Й. Г. Е. от [населено място] сума в размер на 931,30 (деветстотин тридесет и един лева и тридесет стотинки) лева, представляваща разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: